

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Styleshoes s.r.o.**
sídlem Lidická 700/19, Brno
zastoupen Mgr. Tomášem Hrdinou, advokátem
sídlem Sochorova 3221/1, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24.7.2017, č.j. 32208/17/5100-41458-711233,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

1. Žalobce podanou žalobou napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 24.7.2017, č.j. 32208/17/5100-41458-711233, kterým žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutím – zajišťovacím příkazům – Finančního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále jen „správce daně“) ze dne 31.5.2017, č.j. 3006875/17/3002-00540-708155, č.j. 3007476/17/3002-00540-

708155, č.j. 3007837/17/3002-00540-708155, č.j. 3010880/17/3002-00540-708155, č.j. 3011919/17/3002-00540-708155, č.j. 3012242/17/3002-00540-708155, č.j. 3013091/17/3002-00540-708155, č.j. 3013597/17/3002-00540-708155, č.j. 3014324/17/3002-00540-708155, č.j. 3005461/17/3002-00540-708155, na daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období duben 2016 až leden 2017.

2. Správce daně dospěl k závěru, že žalobce uplatnil v předmětných zdaňovacích obdobích nárok na odpočet DPH z transakcí s dodavateli ACTIVE CAPITAL s.r.o., TERINA Company s.r.o. a ZAKING s.r.o., které vykazují znaky podvodného jednání, o nichž žalobce minimálně vědět měl a mohl. Správce daně proto přistoupil k vydání zajišťovacích příkazů podle § 167 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu. Žalovaný v napadeném rozhodnutí ze dne 24.7.2017, č.j. 32208/17/5100-41458-711233, závěry správce daně potvrdil s tím, že podmínky pro aplikaci institutu zajišťovacího příkazu ve smyslu § 167 daňového řádu byly v daném případě splněny.

I. Shrnutí žalobní argumentace

3. Žalobce namítá, že vydané zajišťovací příkazy jsou nezákonné, a podrobnou argumentací dovozuje, že nedošlo v potřebné míře k naplnění obou prvků zakládajících důvodnou obavu správce daně ve smyslu judikatury správních soudů, tedy jak pravděpodobnosti budoucího stanovení daně, tak obav o její dobytosti.
4. Žalobci není zřejmé, z čeho přesně správce daně dovozuje povinnost daňového subjektu provádět pečlivé a rozsáhlé prověřování obchodních partnerů. K tomu mají odpovídající pravomoci správní orgány, přičemž žalobci vadí, že by měl nést za jiné subjekty jejich daňovou povinnost. Žalobce dále uvádí, že poté, co se z registru dozvěděl, že ACTIVE CAPITAL s.r.o. (nyní v likvidaci) je nespolehlivým plátcem (dne 14.1.2017), spolupráci s tímto dodavatelem ukončil. Žádného ze svých dodavatelů neměl důvod považovat za nedůvěryhodného a rizikového obchodního partnera a pokud hradil dodávky v hotovosti, jednalo se o svobodný projev vůle smluvních stran.
5. Žalobce dále namítá, že správce daně nedostatečně zohlednil jeho dobrou víru. Závěr správce daně a žalovaného, že žalobce o své účasti v podvodném řetězci vědět měl a mohl, není ničím odůvodněný a je tudíž nepřezkoumatelný. Správce daně měl dobrou víru žalobce zcela vyloučit anebo ji zohlednit.
6. K dobytosti budoucí daně žalobce uvádí, že i přes svoji zadluženost nebyl v insolventi, měl aktiva a vlastnil 4 vozidla. Za této situace by zajišťovací příkazy mohly v zásadě obstát vůči jakémukoli subjektu. Žalobce nikdy nejednal způsobem, který by směřoval k převodu jeho majetku. Správce daně postupoval vůči žalobci svévolně a část jeho majetku – zásoby – nezohlednil.
7. V replice k vyjádření žalovaného žalobce poukázal na to, že jeho dodavatelé mu opakovaně a v termínu dodali zboží. Pokud přestal odebírat zboží od ACTIVE CAPITAL s.r.o. již dříve, než se stala nespolehlivým plátcem, bylo tomu tak proto, že dodávky od tohoto dodavatele nepotřeboval. Pokud jde o jeho zadlužení, tak způsob financování jeho činnosti nemá nic společného s tím, že vlastnil hmotný movitý majetek.
8. Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby zdejší soud rozhodnutí žalovaného i prvostupňová rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

9. Žalovaný nesouhlasí se žalobou a věcně setrvává na závěrech, o které opřel již napadené rozhodnutí, s tím, že některé námitky žalobce poprvé uplatnil až v žalobě, proto na ně v napadeném rozhodnutí nemohl reagovat.
10. Žalovaný proto nad rámec odůvodnění svého rozhodnutí zdůrazňuje, že za výběr svých obchodních partnerů nese určitou míru rizika právě žalobce, přičemž k prověření obchodních partnerů nejsou potřebné žádné zvláštní pravomoci. Dále žalovaný zdůrazňuje, že podmínky pro vydání zajišťovacího příkazu nelze spojovat výhradně se situací, kdy daňovému subjektu hrozí insolvence.
11. Žalovaný navrhuje, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, a na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před zdejší soudem.

III. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.).
13. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutím žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
14. Žalobce namítá nenaplnění podmínek pro vydání zajišťovacích příkazů. Zajišťovací příkaz musí být opřen o dostatečné důvody ve smyslu § 167 odst. 1 daňového řádu; podle tohoto ustanovení může správce daně vydat zajišťovací příkaz, je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi. Přísným vymezením podmínek, za nichž lze zajišťovací příkaz vydat, zákonodárce reflektoval nutnost proporcionality zásahu do práva daňových subjektů na pokojné užívání majetku (čl. 11 Listiny základních práv a svobod); jinými slovy intenzita okamžitého zásahu do základního práva užívat majetek musí být přiměřená intenzitě a aktuálnímu ohrožení veřejného zájmu, které vyvěrají ze zjištění specifických okolností týkajících se ekonomické činnosti daňového subjektu (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24.11.2009, č.j. 9 Afs 13/2008-90, č. 2001/2010 Sb. NSS).
15. Podmínkou přistoupení k zajištění daně jsou tedy důvodné obavy správce daně, že úhrada daně bude v budoucnu buď zcela nebo částečně nedobytná anebo její výběr bude spojen se značnými obtížemi, což bude zpravidla dáno fungováním daňového subjektu a jeho ekonomickými poměry. Správce daně proto může vydat zajišťovací příkaz na daň dosud nestanovenou pouze tehdy, existují-li objektivní skutečnosti, které zakládají odůvodněnou obavu (tj. přiměřenou pravděpodobnost), že jednak daň bude v budoucnu v určité výši stanovena a dále že v době její vymahatelnosti bude tato daň nedobytná nebo bude její vybrání spojeno se značnými obtížemi (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31.10.2016, č.j. 2 Afs 239/2015-66, č. 3541/2017 Sb. NSS). Tyto podmínky musí být splněny současně a musí se opírat o dostatečné skutkové důvody zachycené v odůvodnění zajišťovacích příkazů. Jak konstatoval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 7.1.2016, č.j. 4 Afs 22/2015-104, č. 3368/2016 Sb. NSS: „*Předpokladem pro vydání zajišťovacího příkazu na daň dosud nestanovenou podle § 167 odst. 1 zákona č. 280/2009,*

daňového řádu, je odůvodněná obava, tj. přiměřená pravděpodobnost, (i) že daň bude v budoucnu stanovena a zároveň (ii) že v době její vymahatelnosti bude nedobytná nebo bude její vybrání spojeno se značnými potížemi. Důvody vztahující se k oběma prvkům musí být uvedeny v odůvodnění zajišťovacího příkazu a podléhají soudnímu přezkumu. Jsou-li důvody nasvědčující pravděpodobnosti, že daň bude stanovena, „slabší“, lze zajišťovací příkaz přesto vydat, jsou-li zjištěny „silné“ důvody nasvědčující pravděpodobnosti budoucí nedobytnosti daně (např. daňový subjekt se zbavuje majetku, ukončuje podnikatelskou činnost...). Přitom naplnění důvodné obavy je třeba zkoumat individuálně ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu: „Vydání zajišťovacího příkazu tak nelze spojovat výhradně se situací, kdy daňovému subjektu hrozí insolvence, kdy se daňový subjekt zbavuje majetku nebo kdy činí účelové kroky, které by podstatně ztížily nebo zmařily budoucí výběr daně. Jak správně konstatoval krajský soud, zajišťovací příkaz lze vydat i v případech, kdy ucelený a logický okruh indicií nižší intenzity svědčí o nedobré ekonomické situaci daňového subjektu, která ve vztahu k výši dosud nesplatné či nestanovené daně vyvolá obavu o schopnosti daňového subjektu daň v době její vymahatelnosti uhradit. Tento okruh indicií a závěry o ekonomické situaci daňového subjektu musí být přesvědčivě popsány v zajišťovacím příkazu ...“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.4.2014, č.j. 1 As 27/2014-31, č. 3049/2014 Sb. NSS).

16. Zdejší soud již opakovaně vyslovil, že zdrojem důvodných obav správce daně o budoucí vymahatelnost daně může být celá variabilita situací, z nichž však musí vyplývat skutečně reálná důvodnost takové obavy (rozsudek zdejšího soudu ze dne 22.9.2017, č.j. 62 Af 113/2015-250). Může jít např. o chování daňového subjektu v minulosti (např. opakované neplnění daňových povinností v zákonem stanovených lhůtách) nebo jeho aktuální ekonomickou situaci (např. stav majetku a závazků indikující hrozbu insolvence), a to ve spojení s dalšími okolnostmi, které správce daně zjistí např. analytickou vyhledávací činností, z nichž lze logicky dovozovat, že mohou negativně ovlivnit výběr daně. Jedná se typově například o situace, kdy daňový subjekt obchoduje za nestandardních podmínek naznačujících, že realizované transakce nesledují ve skutečnosti ekonomický účel, dále kdy daňový subjekt kupříkladu na svých účtech generuje mnohamilionové částky, které obratem v hotovosti vybírá nebo převádí ve prospěch personálně propojených subjektů, kdy vlastní majetek buď velmi nízké hodnoty anebo vyznačující se vysokou likviditou (zpravidla jde o finanční prostředky na bankovním účtu) a činí kroky směřující k ukončení či výraznému omezení ekonomické činnosti. Tyto okolnosti a závěry o ekonomické situaci daňového subjektu musí být přesvědčivě popsány v zajišťovacím příkazu.
17. Žalobce ve zdaňovacím období zdaňovací období duben 2016 až leden 2017 uplatnil nárok na odpočet daně z transakcí s ACTIVE CAPITAL s.r.o., TERINA Company s.r.o. a ZAKING s.r.o. (jednalo se o dodávky textilního zboží).
18. Vyhledávací činností správce daně zjistil, že ACTIVE CAPITAL s.r.o. (s předmětem činnosti výroba, obchod a služby) má pouze virtuální sídlo, od roku 2011 nezveřejňuje účetní závěrky ve sbírce listin, nemá žádné webové stránky, jeho jednatel má bydliště na ohlašovně městského úřadu v Sobotce. Správce daně dále zjistil, že zákazníci tohoto subjektu na internetu upozorňují, že se jedná o podvodnou firmu v oblasti obchodování s akciemi. ACTIVE CAPITAL s.r.o. neposkytoval správci daně žádnou součinnost, nekomunikoval a nereagoval na výzvy, opakovaně nepodával daňová přiznání k DPH a

kontrolní hlášení, vykazoval vysoké nedoplatky na DPH. Dne 14.1.2017 bylo zveřejněno, že ACTIVE CAPITAL s.r.o. je nespolehlivým plátcem.

19. Pokud jde o TERINA Company s.r.o. (předmět činnosti výroba, obchod a služby a pronájem nemovitostí, bytů a nebytových prostor), její jednatel má bydliště v Novém Městě nad Váhom na Slovensku. Tento daňový subjekt nezveřejňuje účetní závěrky ve sbírce listin a vyhýbá se zahájení daňové kontroly. Správci daně se nepodařilo dohledat žádné bližší informace o činnosti TERINA Company s.r.o., tato společnost nemá webové stránky, nemá žádnou provozovnu, sídlo má v činžovním domě. Z jejích kontrolních hlášení vyplynulo, že přijímala plnění od EKOLINE GROUP s.r.o., s jednatelem P. S. z Nového města nad Váhom, který byl zároveň členem představenstva Prime Incas holding, SE, jež byla dodavatelem ZAKING s.r.o. Správce daně zjistil, že EKOLINE GROUP s.r.o. má pouze virtuální sídlo, nemá webové stránky, nezveřejňuje účetní závěrky, nemá žádnou provozovnu, pro správce daně je nekontaktní a na výzvy správce daně nereaguje.
20. Pokud jde o dodavatele žalobce ZAKING s.r.o. (s předmětem činnosti výroba, obchod a služby), tak správci daně se nepodařilo k tomuto dodavateli dohledat bližší informace. Sídlo tohoto dodavatele bylo v činžovním domě a neměl žádnou provozovnu. Plnění přijímal od Prime Incas holding, SE, nekontaktní obchodní společnosti s virtuálním sídlem v Praze, která nemá žádný bankovní účet ani provozovnu, neplní své daňové povinnosti (od 31.3.2016 nespolehlivým plátcem) a kumuluje nedoplatky na DPH.
21. Správce daně dále zjistil, že na bankovním účtu dodavatele ACTIVE CAPITAL s.r.o. je od 1.1.2016 nulový zůstatek, tudíž veškeré platby mezi žalobcem a tímto subjektem musely probíhat v hotovosti nebo vůbec neproběhly, stejně tak tomu bylo v případě transakcí s dodavatelem ZAKING s.r.o.
22. Pokud na základě výše uvedeného správce daně tyto dodavatele žalobce charakterizoval jako subjekty fungující v řetězci transakcí v pozici tzv. missing tradera („mizející obchodník“, který nepřiznává daň z přidané hodnoty), tak s tím zdejší soud souhlasí. Stejně tak je správný a logický závěr správce daně, že žalobce přinejmenším mohl a měl vědět, že se takového řetězce transakcí účastní, a to aniž by musel provádět podrobné šetření, jak žalobce namítá v žalobě, nýbrž stačilo běžné ostražitosti. Již z indicií, které správce daně u jednotlivých dodavatelů vyjmenoval – virtuální sídlo, neexistence provozovny, nezveřejňování účetní závěrky, nedohledatelnost jakýchkoli informací či pozitivních referencí na internetu – měl žalobce přinejmenším uvažovat o solidnosti dodavatelů, s nimiž chce obchodovat a nárokovat přitom odpočet DPH, neboť si kupříkladu musel být vědom, že coby daňový subjekt ponese důkazní břemeno k oprávněnosti uplatnění odpočtu DPH. Správnými soudy je ustáleně judikováno, že je věcí daňového subjektu, aby „v zájmu minimalizace podnikatelského rizika přizpůsobil svou obchodní činnost konkrétním podmínkám a při sjednávání obchodních kontraktů (zvláště se značným finančním dopadem) se v rámci možností snažil dbát na bezproblémovost svých obchodních partnerů.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Afs 73/2008-162, ze dne 22.1.2009). Pokud jde tedy o argument žalobce, že je projevem svobody vůle hradit za dodávky zboží v hotovosti, to zdejší soud nezpochybňuje. V tom případě však důkaznímu břemenu daňového subjektu odpovídá povinnost toto tvrzení také prokázat, což v případě úhrady za dodávky bezhotovostně na bankovní účet odpadá. Proto je zřejmé, že pokud žalobce přistoupil k úhradám svým dodavatelům ACTIVE CAPITAL s.r.o. a ZAKING

s.r.o. v hotovosti, není pochybením, pokud i k této okolnosti coby nestandardní správce daně přihlédl. „Stěžovatel měl plné právo zvolit si (při nepřekročení zákonných limitů) pro svá plnění formu plateb. Zároveň se na něho však též vztahuje povinnost prokázat v zákonem stanovených časových obdobích zpětně uskutečnění zdanitelných plnění, které zahrnul do daňového přiznání a nárokoval si za ně nadměrný odpočet DPH. Je obecně známou skutečností, že dokázat realizaci platby v hotovosti je podstatně náročnější než platby provedené prostřednictvím bankovní instituce.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3.2.2016, č.j. 10 Afs 192/2014-42).

23. Správce daně dále na základě uvedených zjištění a předběžných závěrů o velké pravděpodobnosti budoucího daňového doměrku (ve výši nároků na odpočet DPH uplatněných žalobcem z přijatých zdanitelných plnění) prověřil majetkové poměry žalobce a zjistil, že majetek žalobce tvoří položky likvidní povahy - motorová vozidla (v hodnotě přibližně 850 000 Kč), zásoby a peněžní prostředky na bankovním účtu (zhruba 190 000 Kč). Pokud jde o zásoby, tak není důvodná námitka, že správce daně tuto položku majetku nezohlednil. Správce daně se jí naopak zabýval a zjistil, že hodnota skladu ke dni 31.1.2015 byla účetně 3 936 000 Kč, nicméně poukázal na rychlý obrat zásob (žalobce se věnuje maloobchodnímu a velkoobchodnímu prodeji textilního zboží) s tím, že tento stav nemusí odpovídat stavu ke dni vydání zajišťovacích příkazů. Na této úvaze neshledává zdejší soud žádnou nesprávnost. Správce daně také poukázal na vysokou zadluženost žalobce; argument žalobce, že se jedná o skutečnost ve vztahu k posouzení budoucí dobytosti daně irelevantní, dokud není zahájeno insolvenční řízení, je nejen nesprávný, nýbrž i nelogický. Naopak právě vysoká výše závazků nesvědčí o ekonomickém zdraví daňového subjektu, tím spíše ve spojení s vysoce likvidními ostatními položkami majetku. Správce daně také správně poukázal na to, že jednatel žalobce má podíl i v jiných obchodních společnostech, které mají stejný předmět činnosti, a proto může být ekonomická činnost žalobce na tyto společnosti velmi snadno převedena. Ze správcem daně popsané majetkové situace žalobce rozumně potenciál k úhradě odhadnuté daňové povinnosti (v souhrnné výši 4 145 041 Kč) podle zdejšího soudu dovodit nelze.
24. Zdejší soud zdůrazňuje, že s ohledem na to, že v nyní posuzované věci se nejedná o meritorní rozhodnutí správce daně týkající se daňové povinnosti žalobce, bude konečné vyhodnocení transakcí žalobce a stanovení přesné výše jeho daňové povinnosti výstupem procesu nalézacího. Při vydávání zajišťovacího příkazu tedy není na místě obšírně posuzovat otázku dobré víry žalobce coby účastníka řetězce transakcí zatíženého možným daňovým podvodem; tato otázka bude souviset se stanovením samotné daně. Správcem daně v zajišťovacích příkazech specifikované okolnosti, jež také mohou mít vliv na konečné hodnocení ekonomických transakcí žalobce v nalézacím řízení a které se týkají jeho dodavatelů, jsou dostatečnými indiciemi, které za přistoupení specifických okolností spočívajících v majetkové situaci žalobce vedou k naplnění podmínek dle § 167 odst. 1 daňového řádu.
25. V souvislosti s výše shrnutými skutkovými důvody pro vydání zajišťovacích příkazů zdejší soud zdůrazňuje, že žalobce konkrétními argumenty nevyvrací skutková zjištění správce daně; argumenty v žalobě se soustředí primárně na to, že neměl důvod pochybovat o věrohodnosti svých obchodních partnerů; to však vyvrací výše shrnuté poznatky správce daně a zdejší soud proto nemá důvod žalobci přisvědčit. Tvzení žalobce, že mu uvedení dodavatelé opakovaně a v termínu dodali zboží, které si objednal a zaplatil, skutkové

závěry správce daně nemůže vyvrátit. Pokud tedy správce daně mimo jiné zjistil, že žalobce nemá žádný majetek vyšší hodnoty (nemovitosti), pouze majetek nižší hodnoty, který lze snadno vyvézt z vlivu správce daně, a že je předlužen, představuje to dostatečné skutkové důvody pro závěr, že byly naplněny důvodné obavy ve smyslu § 167 odst. 1 daňového řádu, a to za situace, kdy uvedené skutečnosti správce daně hodnotil v kontextu podezřelých obchodních transakcí žalobce s jeho dodavateli.

26. Pokud jde o podrobnou polemiku žalobce se žalovaným ohledně důvodů, proč ukončil obchodování s ACTIVE CAPITAL s.r.o., zda to bylo či nebylo v souvislosti s označením tohoto dodavatele za nespolehlivého plátce podle § 106a ZDPH, tak ta je pro posouzení základních nosných důvodů, pro něž správce daně aplikoval institut zajišťovacího příkazu, bezpředmětná. Žalobce obchodoval se subjektem, u něhož byly dány takové specifické okolnosti, pro něž měl být ostražitý již před tím, než došlo k zařazení ACTIVE CAPITAL s.r.o. do registru nespolehlivých plátců; podstatnou pro věc je zjištěná majetková situace ve spojení s předběžnými závěry ohledně žalobcem realizovaných transakcí s výše uvedenými dodavateli.
27. Zdejší soud tedy neshledal žalobu důvodnou a nad rámec uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

IV. Náklady řízení

28. O nákladech řízení zdejší soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení; to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi, kterým byl žalovaný. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému vznikly náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto rozhodl, že se mu náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 10. října 2019

David Raus v.r.
předseda senátu